

mellem Arbejderne der, og de, der ikke have rejst, have dog kendt Folk i forskellige Samfundstillinger, som have rejst og ogsaa have sagt dem, at det er uendeligt tarveligt, som Arbejderne leve i Tysklands Fabrikdistrikter. Vi behøve for Resten ikke at gaa saa langt tilbage i Tiden for at huske de tykke Teglværksarbejdere og andre Arbejdere, vi fik fra Tyskland ude paa Landet. Det var os overraskende, saa økonomisk de vare, saa tarvelige de vare til at begynde med, men naar de saa havde lært os andre at kende, saa lærte de baade at sætte Smør bag paa Brødet og for paa Brødet. Men naar altsaa dette er Tilfældet, forekommer det mig at være en mærkelig Modsigelse, at man ikke paa samme Tid, som man siger: Industrien kan ikke bestaa paa Grund af Glendigheden blandt Arbejderne i Tyskland, griber til det naturlige Middel at sige: I Himlens Navn, kunne da Socialdemokraterne ikke skaffe bedre Arbejderforhold nede i Tyskland? Staf os dem dog! Saa snart Socialdemokraterne saa Magt nok i Tyskland til at tilintetgøre det hele haarde Regimente, som Kapitalen udøver der paa alle Arbejderforhold inden for Industrien, og til at hævne Arbejderne der nede til samme Lønforhold, som de have her i Landet, hører Nødvendigheden af Toldbeskyttelse jo op, og saa hører den Ting jo op, at den danske Industri ikke kan kæmpe med den tyske. Herregub, lad os støtte Socialdemokraterne, hvis det virkelig kunde hjælpe noget, med de 5,000 Kr. Lad dem kæmpe dernede og lad os haabe de saa Lønner dernede forhøjet; lad os støtte Socialdemokratiet i dets Arbejde for Oplysning; det kan ogsaa virke ud ad til. Og saa kommer der en Betragtning til. Saa snart hele Arbejderstanden i Tyskland, Frankrig, Belgien og alle disse fremmede Lande kunde komme under bedre Arbejderforhold, vilde det blive til største Fordel for det danske Landbrug. Da vilde vi jo ikke kunne levere hverken Flæsk eller Rød nok til dem alle. Saa snart de kunde saa nok til at spise sig mætte hver Dag, vil vort Marked udvides uhyre, saa jeg kan ikke forstaa, at Folk, der bestandig klage over, at vore danske industridrivende ikke kunne konkurrere med Udlandet, ikke ville støtte disse Bestræbelser for at højne Lønner i alle Lande. Nu vil jeg indrømme Højre, at saadan noget som Socialdemokratiet er

noget sælt noget, men naar vi ikke kunne blive af med det, naa Herregub, saa lad os tage det! Det er der jo, lad os da hellere bide i det sure Æble og sige: Lad os arbejde sammen, i Særdeleshed, hvis det kunde ødelægge disse for vor Industri skadelige Forhold i andre Lande. Lad os give dem denne Haandsrækning. Det synes mig at være den eneste Maade at tage den Sag paa. Derfor vil jeg helst stemme for de 5,000 Kr. (Berntsen: Det er jo ikke til Afholdelse af Foredrag i Tyskland!) Nej, men til at samle Oplysninger i Tyskland. Jeg synes, der er saa meget mere Grund til at tage den Stilling, som den Tid slet ikke ligger saa fjernt, hvor alle mulige Toldforholdsregler og alle præventive Forholdsregler hverken ville hjælpe den danske eller den tyske Industri det mindste. Vi maa jo erindre, at de 40 Millioner Japanesere, som staa i Færd med at træde ind i Omsætningen, ere ganske anderledes anlagte for Industri, end de europæiske Arbejdere, de forstaa at fulde endnu bedre end tyske Arbejdere, og de anse det endog for en behagelig Lutsus at kunne løbe foruden med bare Ben saa ogsaa med en Særk paa. Det vil blive vanskeligt for den europæiske Industri at kæmpe med denne Industri, der vil Beskyttelsen ikke kunne hjælpe. Der er kun een Ting, der vil kunne gøre det, det er Socialdemokratiet, hvis det kunde lære Japaneserne, at man kan leve behageligere end af en Nævesuld Ris og lidt Fisk. Jeg vil sige, at hvis der til næste Aar kommer en Fordring om 5,000 Kr. til Foredrag, saa vil jeg stille en Wending dertil, og den skal gaa ud paa, at man skal bevilge vore ærede Kollegaer af Socialdemokratiet her i Rigsdagen et fast Stipendium for at rejse over hver Sommer til Japan og holde Foredrag om Socialdemokratiet.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgfreds): Til det ærede Medlem for Horsens (Wulff), der jo stillede sig ret sympatetisk til Mindretallets Forslag, vil jeg gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem søgte at paavise, at der var betydeligt Forskel mellem de samvirkende Fagforeninger og Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Selvfølgelig skal jeg erkende, at der er en Forskel, og det ligger sikkert nok i deres